

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Loudou ve věci

žalobce: **J. d. M. A.**
zastoupen zákonnou zástupkyní L. A.
oba bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č.j. MPSV-2019/60034-911

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č.j. MPSV-2019/60034-911, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 3. 2019, č.j. MPSV-2019/60034-911 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ze dne 14. 5. 2018, č.j. 13724/2018/AAK (dále jen

„prvostupňové rozhodnutí“), vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „úřad práce“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo dle ust. § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11 a § 13 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“), rozhodnuto ve věci návrhu na změnu výše příspěvku na péči podaného dne 13. 11. 2017 tak, že návrh na změnu výše příspěvku na péči se zamítá a příspěvek bude poskytován v původní výši 3 300 Kč měsíčně.

II. Žalobní body

2. Žalobce prostřednictvím zákonné zástupkyně uvedl, že v rámci odvolacího řízení byly vypracovány dva posudky posudkovou komisí MPSV ze dne 26. 9. 2018 a ze dne 20. 2. 2019, neboť v rámci vypracování prvního posudku nebyl žalobce pozván na jednání, žalobce se závěry obou posudků nesouhlasí, považuje je za neúplné a nepřesvědčivé, v důsledku toho je vadné i napadené rozhodnutí.
3. Zákonná zástupkyně jednající za žalobce namítala, že chování členů komise dne 20. 2. 2019 bylo neadekvátní, že vzhledem k diagnóze žalobce a jeho poruchy autistického spektra (PAS) s pervazivními sklony – Aspergerův syndrom, byly situace a prostředí během jednání komise dne 20. 2. 2019 vytvořeny s takovými podmínkami, aby nezletilý byl v naprostém klidu, v takové situaci však nemohlo dojít k objektivnímu vyhodnocení jeho chování a reakcí na dané základní životní potřeby, které není schopen splňovat. Dále bylo namítáno, že předsedkyně komise MUDr. R. K. odmítla od zákonné zástupkyně žalobce převzít lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce, a to zprávu o genetickém vyšetření ve FN Motol ze dne 18. 10. 2018 a propouštěcí zprávu kliniky neurologie FN Motol, a to aniž by se na tyto zprávy vůbec podívala s odůvodněním, že jsou jistě s novým datem a nespádají do posuzovaného období. Zákonná zástupkyně k tomu uvedla, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě neměnný a tudíž jsou tyto zprávy platné i k aktuálnímu posuzování, jde o zprávy z FN Motol, kde je nezletilý dlouhodobě sledován a často i hospitalizován. Rovněž bylo namítáno, že MUDr. K. při jednání zlehčovala a zjednodušovala zdravotní diagnózu žalobce, i když není lékařským specialistou v oboru, kam diagnóza žalobce spadá, kvantitu hospitalizace žalobce hodnotila jako normální věc, když přitom při jedné z hospitalizací byl na ARO oddělení, dále nevhodně komentovala medikaci žalobce, když o té rozhodují jeho ošetřující lékaři.
4. Ze strany zákonné zástupkyně bylo namítáno, že žalobce není schopen samostatně vykonávat tyto základní životní potřeby: stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, což je podloženo poskytnutými lékařskými zprávami. Komise MPSV však bez jakéhokoli vyhodnocení a zdůvodnění neuznala či odebrala životní potřeby oblékání a obouvání, tělesná hygiena a stravování.
5. K základní životní potřebě oblékání a obouvání zákonná zástupkyně uvedla, že komise MPSV neměla žádný podklad pro závěr, že žalobce tuto potřebu zvládá, přitom dle posudku ze dne 26. 9. 2018 žalobce tuto potřebu nezvládá, během jednání komise dne

20. 2. 2019 však tato potřeba nebyla nijak fakticky vyzkoušena, nezletilý nebyl požádán, aby se samostatně oblékl a obul, v posudku tedy není vůbec odůvodněno, jak komise došla k opačnému závěru oproti předchozímu posudku. MUDr. P. S. při jednání komise dne 20. 2. 2019 uvedla, že nebyly zaznamenány žádné afektivní záchvaty dítěte při zasedání komise, k tomu však zákonná zástupkyně namítala, že tyto záchvaty jsou vždy výsledkem situací, kterým je nezletilý vystaven, např. právě neschopnosti se sám obléci. Při jednání komise však byl nezletilý kompletně v klidu, nebyla navozena pro jiné děti běžná životní situace, při které se však nezletilý dostává do stresu s následky případného afektivního záchvatu, při tomto způsobu vyšetření v klidu tak nebylo možné hodnotit míru symptomatiky Aspergerova syndromu, když zvláštnosti této diagnózy u nezletilého se projevují právě při běžných denních situacích a aktivitách a zhoršují se s únavou. Logicky tyto projevy nelze během jediného jednání komise zachytit a členové komise by s ohledem na svou odbornost měli být schopni z předložených podkladů a z vlastního šetření tyto projevy zachytit a vyhodnotit v rámci zvládnutí základních životních potřeb, k čemuž však nedošlo. Bylo poukázáno na to, že neschopnost nezletilého oblékat se a obouvat se nadále přetrvává, nezletilý byl dne 8. 4. 2019 vyšetřen psychiatrem MUDr. D. J., CSc., aby zhodnotila tento dlouhodobý stav, kdy nezletilý není schopen se bez značné pomoci dospělého člověka sám obléct a obout, jde o špatné ovládání hrubé motoriky, při neposkytnutí pomoci při této potřebě se nezletilý dostává do stresu, který často vyústí v záchvatovité chování, popř. odmítání se obléct či obout.
6. K základní životní potřebě tělesná hygiena bylo zákonnou zástupkyní uvedeno, že nezletilý není schopen hygienických činností, které děti jeho věku běžně zvládají, z důvodu poruchy vyžaduje neustálý perfekcionismus, potřebuje pomoc dospělé osoby i při mytí rukou, není sám schopen provést základní ústní hygienu. Přestože v posudku ze dne 20. 2. 2019 je uvedeno, že: „...úkony zvládne částečně pod dohledem a částečně s dopomocí dospělé osoby..“, vyhodnotila komise tuto základní životní potřebu jako zvládanou, což je s uvedeným zjištěním v přímém rozporu, na základě tohoto pozorování měl být učiněn závěr, že tato potřeba zvládána není. Bylo poukázáno na vyjádření zákonné zástupkyně ze dne 5. 10. 2018.
7. K základní životní potřebě stravování zákonná zástupkyně uvedla, že komise jej hodnotila jako bezproblémové, i když nemožnost samostatně se stravovat patří k symptomům pervazivních poruch. Nezletilý je schopen konzumovat velmi malý výběr jídla, musí být proto často krmen, jinak by mu chyběly látky potřebné k zajištění růstu a fungování jeho tělesných funkcí. Posudková komise však tyto skutečnosti opominula, i když se jedná o charakteristiky zvládnutí stravování dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. prováděcí k zákonu č. 108/2006 Sb.
8. Dle žaloby byly všechny zmíněné životní potřeby posudkovou komisí vadně vyhodnoceny, napadené rozhodnutí, které z těchto závěrů vychází, je tak rovněž vadné a krátící žalobce na jeho právech.
9. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalovanému bylo uloženo, aby v případě, že vyhoví žádosti žalobce o navýšení příspěvku na péči, byl povinen doplatit žalobci částku, která se rovná součtu

nevyplacených částí jednotlivých měsíčních příspěvků na péči, které nebyly žalobci vyplaceny z důvodu nevyhovění žádosti o navýšení příspěvku na péči ze dne 13. 11. 2017.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v odvolacím řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen dne 26. 9. 2018 posudkovou komisí MPSV v nepřítomnosti žalobce se závěrem, že žalobce je nadále závislý v prvním stupni závislosti pro nezvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání, péče o zdraví a osobní aktivity. Vzhledem k vyjádření žalobce a vzhledem k tomu, že nebyl dosud osobně vyšetřen, byl dne 20. 2. 2019 vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce v jiném složení posudkové komise, při jednání byl žalobce vyšetřen odborným členem komise. Komise hodnotila žalobce jako šestiletého chlapce s Aspergerovým syndromem, shledala, že základní životní potřebu mobility, orientace a komunikace zvládá přiměřeně věku, pro vadné držení těla je nutné domácí cvičení, potřebuje proto zvýšenou péči o zdraví. Komise hodnotila jako nezvládanou základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby přiměřeně věku, protože Aspergerův syndrom se projevuje zvýšenou štitivostí k vlastnímu tělu, kdy žalobce není schopen se dotýkat vlastního těla při močení a odmítá samostatnou očistu po stolici, jde o důsledek jeho zdravotního postižení. Dále byla jako nezvládaná hodnocena potřeba osobních aktivit, neboť žalobce se nezapojuje do kolektivu vrstevníků, preferuje své vlastní hry a aktivity, má doporučenou asistenci pro základní školní docházku. Na rozdíl od předchozího posouzení komise neuznala nezvládanou potřebu oblékání a obouvání, neboť pro její nezvládání neshledala u žalobce nedostatek fyzických, smyslových ani duševních kompetencí, pomoc při oblékání nelze v tomto věku chápat jako mimořádnou péči co do rozsahu, intenzity a náročnosti péče, žalobce pozná jednotlivé kusy oblečení, obleče se a obuje s pomocí dospělého, obdobně u namítaného stravování zde není medicínský důvod považovat popisovanou péči jako mimořádnou, žalobce si dokáže říci o jídlo, sám se nají a napije, dietu nemá, zvýšená vybíravost v jídle ani krmení pečující osobou z důvodu vyvážené stravy u jídel, které žalobce odmítá, není funkčním důsledkem jeho zdravotního stavu a péčí mimořádnou. Uvedl, že dle záznamů je žalobce velice čistotný, pomoc vyžaduje z důvodu perfektního výsledku, komise tak neshledala nedostatek duševních, smyslových ani fyzických kompetencí, aby nebyl schopen ji zvládat přiměřeně věku, pomoc dospělého při tělesné hygieně u šestiletého dítěte nelze mít za mimořádnou péči. Komise tyto odlišné závěry ohledně potřeb oblékání a obouvání a výkonu fyziologické potřeby odůvodnila zejména vyšetřením komisí při jednání.
11. Žalovaný považoval tento posudek za dostatečně přesvědčivý, neboť komise jednoznačně vysvětlila, proč namítané potřeby oblékání a obouvání, stravování a tělesné hygieny považuje za zvládané. Dle názoru žalovaného hodnocení potřeb uznaných jako nezvládané odpovídá zdravotním potížím žalobce a náplni péče o něj.
12. K námitkám žalobce k jednání komise dne 20. 2. 2019 uvedl, že z obou posudků je patrné, z jaké dokumentace a lékařských zpráv komise vycházela, zprávy doložené k odvolání byly vztahy v úvahu. Skutečnosti uváděné žalobcem k vystupování

předsedkyně komise, zejména tvrzené zlehčování zdravotního stavu žalobce a úvahy o medikaci považuje žalovaný za subjektivní pohled žalobce, domnívá se, že tyto okolnosti nemohly mít a neměly vliv na posouzení zdravotního stavu žalobce, který byl hodnocen zejména na základě komplexní zdravotní dokumentace, kde byly hodnoceny všechny aspekty jeho onemocnění a byla jim přisuzována váha dle jednotlivých posudkových kritérií.

13. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.

15. Žalobce podal dne 13. 11. 2017 u úřadu práce návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

16. Dne 21. 12. 2017 bylo provedeno sociální šetření u žalobce, v záznamu bylo konstatováno ohledně stravování žalobce, že je při jídle hodně vybíravý, jídlo mu připravuje matka, když je ve školce, má jídlo tam, ale často jej odmítá, dokáže se samostatně najíst lžící nebo vidličkou, dokáže si říct, že chce jíst nebo pít, trpí refluxem – matka musí hlídat složení stravy. Ohledně hygieny bylo konstatováno, že žalobce má fobii, neustále si umývá ruce, zuby je nutné mu dočistit, při tělesné hygieně musí pomáhat matka. Ohledně oblékání a obouvání bylo konstatováno, že oblečení připravuje matka, ale žalobce má určitý systém, který se musí dodržovat, není schopen si zavázat boty nebo zapnout knoflíčky, při oblékání se snaží být samostatný, ale často to dopadne tak, že se do toho zamotá, musí mu pomáhat matka. Úřad práce následně požádal lékařskou posudkovou službu o posouzení stupně závislosti žalobce.

17. Dle posudku o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby č.j. LPS/2018/35-JM_CSSZ ze dne 3. 4. 2018 (dále též „**prvostupňový posudek**“) je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce Aspergerův syndrom s aktuálně intelektovými výkony celkově v pásmu vyššího průměru, v kognitivním profilu zmírňující se orofaciální a grafomotorická dyspraxie (dyslalie, opožděný vývoj kresby), jde o lehkou poruchu autistického spektra. Bylo konstatováno, že počet nezvládaných potřeb se od minulého vyšetření nezměnil, jde nadále o příspěvkovou péči I. stupně s nezvládáním: oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity, celkem nezvládá 3 základní životní potřeby. Dle výroku a odůvodnění jde o osobu do 18 let, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné osoby.

18. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 14. 5. 2018, úřad práce v něm odkázal na ust. § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13, § 21 odst. 2 písm. d) zákona č. 106/2008 Sb., a dále na sociální šetření, při kterém byla zjišťována schopnost samostatného života žalobce

v přirozeném sociálním prostředí, a na posouzení stupně závislosti provedené okresní správou sociálního zabezpečení. Úřad práce shledal, že žalobce splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat 3 základní životní potřeby, proto je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I – lehká závislost. Odkázal na posudek PSSZ-referát LPS ČSSZ pro Prahu 22 a 23 ze dne 3. 4. 2018 vypracovaný MUDr. A. S. s platností do 30. 11. 2021, popsál podklady, ze kterých posudek vycházel, s tím, že dle posudku žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při třech základních životních potřebách, tj. oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity. Závěrem uvedl, že daný posudek považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý.

19. Žalobce podal dne 7. 6. 2018 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, ke kterému byly přiloženy tři nové lékařské zprávy z hospitalizací v daném roce a nové neurologické nálezy. Zákonná zástupkyně zde poukázala na to, že žalobce je velmi často hospitalizován a často nemocen, z tohoto důvodu mu byla odložena povinná školní docházka, bude mít individuální předškolní vzdělávání a bude v plné domácí péči, kromě abnormálního EEG, febrilních křečí a epileptických výbojů mu byla objevena rostoucí cysta v oblasti epifyzy. Rovněž došlo k viditelnému zhoršení charakteristických prvků Aspergerova syndromu v běžném denním životě, žalobce musí být permanentně pod neustálým dohledem a vyžaduje stálou péči, bez výjimky.
20. Žalovaný v odvolacím řízení nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ke stupni závislosti žalobce, jedná se o posudek ze dne 26. 9. 2018, č.j. 2018/2744-PH (dále jen „**posudek MPSV**“). Posudková komise jednala ve složení předsedkyně komise MUDr. J. B. a MUDr. P. S., lékařky z oboru psychiatrie, žalobce ani jeho zástupce nebyli jednání komise přítomni, komise shledala, že zdravotnická dokumentace byla dostačující k posouzení zdravotního stavu a zadavatel nepožádal o aktuální posouzení. Vyšla ze spisové dokumentace PSSZ Praha 23 včetně sociálního šetření, z odvolacího spisu včetně odvolání a lékařských nálezů doložených k odvolání. Komise shledala, že nebyl zjištěn důvod pro nezvládání základních stravovacích a hygienických činností a obsluhy na toaletě, a to po vhodné edukaci a důsledném nácviku, případná dopomoc a dohled dospělé osoby při těchto činnostech nebyla péčí mimořádnou, nýbrž jednalo se o běžnou péči, která byla poskytována i zdravé osobě shodného věku, problémy mu činilo oblékání některých druhů oblečení. Nutný byl dohled na příjem léků, logopedií, rehabilitací, žalobce byl limitován při osobních aktivitách. K datu vydání prvostupňového rozhodnutí komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládání 3 základních životních potřeb, tj. oblékání a obouvání, péči o zdraví, osobní aktivity, jedná se o osobu lehce závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Uvedla, že její hodnocení je ve shodě s posudkem PSSZ, neboť na základě zjištění ze zdravotnické dokumentace toto hodnocení považovala za adekvátní. K odvolacím námitkám uvedla, že byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobce, nebylo však posudkově medicínsky důvodné hodnotit další základní životní potřeby jako nezvládané, lékařské nálezy doložené k odvolání byly zohledněny, nebyly však důvodem pro změnu posudkového závěru. Dle výroku a odůvodnění posudku k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o

osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, šlo o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní mimořádnou pomoc jiné fyzické osoby a nebyla neschopna zvládat osm nebo devět, ani šest nebo sedm ani čtyři nebo pět základních životních potřeb, nebyla však schopna zvládat tři základní životní potřeby, tento stav byl i od 1. 11. 2017.

21. Dne 8. 10. 2018 žalobce prostřednictvím své zákonné zástupkyně sdělil, že s posudkovým závěrem nesouhlasí, neboť žalobce nezvládá více než uvedené základní životní potřeby, nezvládá ani hygienickou činnost a obsluhu na toaletě, což je právě důsledek Aspergerova syndromu, popsal, v čem se toto nezvládání projevuje. Požádal o změnu posudkového lékaře.

22. Žalovaný s ohledem na námitky žalobce nechal vypracovat srovnávací posouzení zdravotního stavu žalobce komisí v jiném složení, komise vypracovala posudek ze dne 20. 2. 2019 č.j. 2018/4200-PH (dále jen „srovnávací posudek“), kdy jednala ve složení předsedkyně komise MUDr. R. K. a lékařky MUDr. P. S., s odborností dětská psychiatrie, žalobce byl jednání komise přítomen. Výrok a odůvodnění bylo stanoveno totožně jako v posudku MPSV z 26. 9. 2018 a jeho platnost byla určena i k datu 1. 11. 2017 s dobou platnosti do 30. 11. 2019. Komise vycházela z posudkového spisu PSSZ Praha 23, ze spisu OOSA Praha včetně k odvolání doložených nálezů z období 1-5/2018. Žalobce byl na jednání vyšetřen MUDr. P. S., dále vycházela ze sociálního šetření dne 21. 12. 2017. Dle posudkového zhodnocení žalobce mobilitu, orientaci a komunikaci zvládá přiměřeně, potřebuje zvýšenou péči při péči o zdraví, psychologickým vyšetřením u něj byl zjištěn intelekt v pásmu vyššího průměru a Aspergerův syndrom, projevující se zvláštnostmi v chování, kdy všechny činnosti musí mít zavedený řád a mezi jeho specifika patří zvýšená štitivost, pro kterou není schopný se dotýkat svého těla při močení a odmítá jakýkoliv pokus o samostatnou očistu po stolici – nezvládá tedy přiměřeně věku výkon fyziologické potřeby, i když čistotu spolehlivě udržuje. Komise shledala, že žalobce se nedokáže zapojit do kolektivu vrstevníků a společných her s nimi, preferuje své vlastní hry a aktivity, navštěvoval krátce MŠ s malým počtem žáků a má doporučenou asistenci po nástupu do ZŠ – nezvládá osobní aktivity. Komise konstatovala, že fyzické, smyslové a psychické kompetence jsou dokladovány v míře dostatečné pro schopnost přiměřeně věku – tedy pod dohledem a s dopomocí dospělé osoby zvládat každodenní sebeobslužné úkony při stravování (dokáže si o jídlo a pití říct, sám se nají a napije, dietu nemá nařízenou), oblékání a obouvání (jednotlivé kusy oblečení pozná, oblečení připravené dospělou osobou si s její pomocí obleče a stejně tak se obuje), tělesné hygieně (úkony zvládne částečně pod dohledem a částečně s dopomocí dospělé osoby, je velmi čistotný, ale zn. kompulsivní poruchy u něj referované nejsou). Vzhledem k výše uvedenému komise hodnotila jako samostatně nezvládané tyto životní potřeby: v souladu s posouzením PSSZ a posudkové komise v jiném složení péče o zdraví a osobní aktivity, navíc i výkon fyziologické potřeby. Dospěla k závěru, že pro neschopnost zvládat oblékání a obouvání nebyl shledán objektivní důvod, stejně jako pro neschopnost zvládat ostatní vzhledem k věku hodnocené životní potřeby v rozsahu odpovídajícím dané věkové

stupně. Poukázala na to, že odlišnost v hodnocení potřeb oblékání – obouvání a výkon fyziologické potřeby je zřejmě v důsledku skutečnosti, že dítě bylo při aktuálním jednání, na rozdíl od předešlých jednání, přítomno, vyšetřeno odborným lékařem a jeho zdravotní problematika proto mohla být přesněji aplikována do posudkových kritérií příslušných věku, tato skutečnost nemá vliv na změnu posudkového závěru. K námitkám zákonné zástupkyně uvedla, že nezvládání výkonu fyziologické potřeby zohlednila, avšak u tělesné hygieny neshledala k přehodnocení objektivní důvod. V závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaná osoba do 18 let věku v důsledku DNZS potřebovala pomoc při 3 základních životních potřebách, jednalo se osobu závislou na pomoci v I stupni, tento stav byl k 1. 11. 2017.

23. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 26. 3. 2019, v odůvodnění žalovaný poukázal na ust. § 7 odst. 1, § 8, § 9 a § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., na základě ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. vyžádal povinný podklad pro rozhodnutí o odvolání tj. posudek o zdravotním stavu žalobce od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 9. 2018 č.j. 2018/2744-PH (viz posudek MPSV), uvedl jeho výrok a odůvodnění a část odůvodnění posudkového závěru, žádné vlastní hodnocení tohoto posudku však žalovaný neuvedl. Poukázal na námitky, které k posudku z 26. 9. 2018 vznesl ve svém vyjádření žalobce prostřednictvím své zástupkyně, a na srovnávací posudek ze dne 20. 2. 2019 č.j. 2018/4200-PH, který si žalovaný vyžádal, dále citoval podstatné části srovnávacího posudku. Hodnotil srovnávací posudek, shledal, že byl vypracován komisí v řádném složení, která sama též žalobce vyšetřila, vyhodnotila odvolací námitky, vyšla ze závěrů sociálního šetření, po zhodnocení všech skutečností předepsaných právní úpravou a způsobem, který je v právní úpravě uveden, stanovila stupeň závislosti. Dodal, že u osob do 18 let věku se přihlíží také k věkovým standardům psychomotorického vývoje dítěte, podle kterých se hodnotí, kdy se z fyziologických důvodů předpokládá zvládání základní životní potřeby, a co se považuje za její nezvládání; neschopnost zvládnout některou aktivitu v určité základní životní potřebě z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje se nepovažuje za neschopnost zvládat základní životní potřebu. Vyšel z toho, že z odborného hlediska není oprávněn věcnou správnost posudku přezkoumávat, jde o medicínskou otázku, při absenci posudkově medicínského vzdělání není v kompetenci žalovaného ani kriticky hodnotit soulad či nesoulad posudkových závěrů s jednotlivými lékařskými nálezy. Uvedl, že neměl důvod zpochybňovat posudkový závěr, posudek splnil požadavky na úplnost a přesvědčivost, i na řádné a přesvědčivé odůvodnění posudkového výroku s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, všech funkčních postižení a výsledek vlastního vyšetření, přímé vyšetření žalobce přispělo k přesvědčivosti, úplnosti a objektivitě jeho závěrů. Dospěl k závěru, že posudková kritéria pro zvýšení příspěvku na péči v daném období splněna nebyla.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze dospěl po provedeném řízení k závěru, že je zde dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. V souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud o věci rozhodl bez nařízení jednání.

25. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
26. Podle ust. § 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace.
27. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.
28. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost; schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku (odst. 3).
29. Podle ust. § 10 zákona č. 108/2006 Sb. u osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.
30. Podle ust. § 14 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. změní-li se skutečnosti rozhodné pro výši příspěvku tak, že příspěvek má být zvýšen, provede se zvýšení příspěvku od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém tato změna nastala.

31. V posuzované věci je mezi účastníky sporné, zda žalobce splňuje podmínky pro zvýšení příspěvku na péči, tedy zda byl žalovaným zařazen správně jako osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), přičemž žalobce se oproti žalovanému domnívá, že vedle tří základních životních potřeb hodnocených žalovaným jako nezvládané není schopen zvládat též základní životní potřeby stravování, oblékání a obouvání a tělesná hygiena, a tedy nezvládá celkem šest základních životních potřeb.
32. Stupně závislosti se hodnotí podle počtu základních životních potřeb, které daná osoba není schopna bez mimořádné péče jiné osoby zvládat, od zařazení do konkrétního stupně závislosti se pak odvíjí i výše poskytovaného příspěvku na péči, což je specifikováno v § 11 zákona č. 108/2006 Sb.
33. Podrobná kritéria pro posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby obsahuje příloha č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**prováděcí vyhláška**“). Podle ust. § 2a prováděcí vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, dle ust. § 2b pak platí, že pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.
34. Dle přílohy č. 1 písm. d) prováděcí vyhlášky se za schopnost zvládat základní životní potřebu stravování považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace, dle písm. e) za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, dle písm. f) se za schopnost zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
35. Dle ust. § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se

zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření podle věty první provádí příslušná krajská pobočka Úřadu práce také v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče, jestliže je této osobě poskytována u jednoho nebo postupně u více poskytovatelů zdravotních služeb následná nebo dlouhodobá lůžková péče pro tutéž nemoc nebo úraz trvající nepřetržitě déle než 60 dnů; podmínkou je, že tato skutečnost byla oznámena a doložena podle § 21 odst. 1 písm. e). Sociální šetření provádí sociální pracovník. O provedeném sociálním šetření vyhotovuje sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě.

36. Dle ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.
37. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, z posledních např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020 č.j. 1 Ads 224/2019-20, kde uvedl následující: *„Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. března 2015, č. j. 6 Ads 299/2014 – 25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018 – 17).“*
38. *„Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 - 53).

39. Dále je k tomu nezbytné uvést, že stejně tak jako správní orgán, ani soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, nemůže tak sám o sobě posoudit, zda žalobce splňoval podmínky pro zařazení do stupně závislosti stupně I či do jiného stupně. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí předmětný posudek jako každý jiný důkaz, a to z toho hlediska, zda splňuje požadavky na přesvědčivost, úplnost a zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
40. Městský soud v Praze k námitkám žalobce shledal, že srovnávací posudek ze dne 20. 2. 2019, který byl klíčovým podkladem napadeného rozhodnutí, shora uvedené požadavky nesplňuje, a to z následujících důvodů.
41. Prvostupňový posudek, i posudek MSPV ze dne 26. 9. 2018 dospěly k závěru, že žalobce nezvládá základní životní potřebu oblékání a obouvání, když dle posudku z 26. 9. 2018 činilo žalobci problémy oblékání některých druhů oblečení. V námitkách proti tomuto posudku se zákonná zástupkyně žalobce domáhala toho, že žalobce nezvládá ani další životní potřeby, zejména hygienickou činnost a obsluhu na toaletě. Ve srovnávacím posudku posudková komise oproti prvostupňovému posudku a posudku MPSV ze dne 26. 9. 2018 shledala, že žalobce byl schopen zvládat oblékání a obouvání, v posudkovém hodnocení pak k tomu uvedla, že fyzické, smyslové a psychické kompetence jsou dokladovány v míře dostatečné pro schopnost přiměřeně věku – tedy pod dohledem a s dopomocí dospělé osoby zvládat každodenní sebeobslužné úkony při oblékání a obouvání (jednotlivé kusy oblečení pozná, oblečení připravené dospělou osobou si s její pomocí obleče a stejně tak se obuje). Komise však v posudku neuvedla, o jaká zjištění toto posudkové zhodnocení opírá, když v žádné ze zpráv citovaných v posudku taková zjištění obsažena nejsou, ze zprávy o vyšetření žalobce MUDr. S. nevyplývá, že by MUDr. S. zvládání této životní potřeby u žalobce zkoumala, a dle sociálního šetření se žalobce při oblékání snaží být samostatný, neumí však zapnout knoflíky a matka mu pomáhá.
42. Posudková komise ve srovnávacím posudku vůbec neuvedla, v čem bylo nesprávné hodnocení učiněné v prvoinstančním posudku a v posudku MPSV ze dne 26. 9. 2019, a tedy proč se komise od těchto posudků odchýlila, když tuto potřebu hodnotila jako zvládanou, odlišnost komise odůvodnila pouze tím, že žalobce byl na jejím jednání osobně vyšetřen. Jak je však uvedeno výše, schopnost žalobce zvládat oblékání a obouvání při tomto vyšetření zkoumána nebyla. V posudku není ani uvedeno, jak sama komise vyhodnotila naplnění kritérií dle přílohy č. 1 bodu e) oblékání a obouvání, prováděcí vyhlášky, kde je stanoveno vymezení schopnosti zvládat tuto základní životní potřebu, a na základě jakých podkladů Přitom nezvládnutí být jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládaná, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013 - 32). Posudková komise však dostatečně přesvědčivě nezdůvodnila změny, které učinila v posudkovém zhodnocení, neuvedla, z jakých posudkových podkladů vycházela, které z nich považovala za

relevantní a které nikoli, a o co opírá svůj závěr, že žalobce základní životní potřebu oblékání a obouvání zvládá. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015 č.j. 1 Ads 156/2014-28. Z těchto důvodů jsou skutková zjištění ve srovnávacím posudku ohledně zvládání potřeby oblékání a obouvání nedostatečná a posudek je v tomto směru též nepřezkoumatelný, žalobní námitka je důvodná.

43. Pokud jde o základní životní potřebu stravování, je třeba uvést, že prvostupňový posudek ze dne 3. 4. 2018 žádná zjištění ohledně zvládání této potřeby žalobcem neobsahuje, je zde pouze uvedeno, že žalobce trpí Aspergerovým syndromem, což se v sociálním chování, emocích i motorických projevech projevuje různými zvláštnostmi charakteru pervazivních rysů. V odvolání matka uvedla, že u žalobce se charakteristické prvky Aspergerova syndromu viditelně zhoršily, žalobce musí být pod neustálým dohledem a bez výjimky vyžaduje stálou péči. Ani posudek MPSV ze dne 26. 9. 2018 se však zjišťováním zvládání základní životní potřeby stravování nijak nezabývá, žádná z lékařských zpráv, na které se posudek odvolává, taková zjištění neobsahuje, pouze v závěru posudku je uvedeno konstatování, dle kterého nebyl zjištěn důvod pro nezvládání základních stravovacích činností. Není však zřejmé, na podkladě čeho komise k tomuto závěru dospěla. Srovnávací posudek pak sice určitá zjištění obsahuje, když vychází se zjištění učiněných při sociálním šetření, tato zjištění však cituje pouze velmi stručně a neúplně, opomíjí zjištění uvedené při sociálním šetření, dle kterého se žalobce sice stravuje ve školce, ale jídlo často odmítá. Tedy, i když ze sociálního šetření vyplývá, že stravování žalobce není bezproblémové, posudek žádná další podrobnější zjištění ohledně zvládání této životní potřeby neobsahuje, ani při osobním vyšetření žalobce při jednání komise nebylo zvládání této životní potřeby zkoumáno, rovněž není obsaženo hodnocení, jak jsou v případě žalobce splněna kritéria dle přílohy č. 1 bodu d) prováděcí vyhlášky. Z toho vyplývá, že pro závěr, dle kterého žalobce základní životní potřebu stravování zvládá, nejsou v posudku uvedena dostatečná zjištění, žalobní námitka je tak důvodná.
44. Dle záznamu o sociálním šetření je ohledně tělesné hygieny žalobce uvedeno, že má fobii, štítí se nečistoty, neustále si umývá ruce, zuby je nutné mu dočistit, při tělesné hygieně musí pomáhat matka. Prvostupňový posudek ohledně zvládání této základní životní potřeby žádná zjištění neobsahuje, stejně tak ani posudek MPSV ze dne 26. 9. 2018, tento posudek obsahuje pouze závěr, dle kterého nebyl zjištěn důvod pro nezvládání základních hygienických činností a obsluhy na toaletě, a to po vhodné edukaci a důsledném nácviku. Ve vyjádření k posudku z 5. 10. 2018 pak zákonná zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce nezvládá ani hygienickou činnost, a to právě i přes veškerou edukaci a důsledný nácvik vhodný jeho věku, uvedla, že žalobce v důsledku svého postižení není schopen provést hygienické činnosti, které děti v jeho věku běžně zvládají, nechce se umazat, nesnese tento pocit, vyžaduje neustálý perfekcionismus, není schopen sám provést ani ústní hygienu z důvodu špatného výsledku. Ani srovnávací posudek ze dne 20. 2. 2019 však dostatečná zjištění v tomto směru neobsahuje, ze zprávy o vyšetření žalobce při jednání nevyplývá, že by zvládání této životní potřeby žalobcem bylo přímo zkoumáno, zpráva obsahuje pouze stručnou referenci na sdělení matky, dle kterého je žalobce velmi čistotný a všechny činnosti musí mít svůj řád, dále je zde stručný odkaz na sociální šetření, dle kterého údajně žalobce tělesnou hygienu zvládne pod dohledem a s dopomocí, je velmi čistotný. Není

zde však uvedeno, jak se komise vypořádala s připomínkami matky uvedenými ve vyjádření a jak jsou v případě žalobce naplněna kritéria dle přílohy č. 1 bodu f) prováděcí vyhlášky. V důsledku toho nejsou ani v tomto případě v posudku obsažena dostatečná skutková zjištění pro závěr, že žalobce základní životní potřebu hygieny zvládá, žalobní námitka je důvodná.

45. Ze shora uvedených důvodů, kdy srovnávací posudek neobsahuje z hlediska hodnocení základních životních potřeb žalobce oblékání a obouvání, stravování a tělesná hygiena dostatečná skutková zjištění ve spojení s tím, že ohledně potřeby oblékání a obouvání komise neuvedla, proč se odchýlila od předchozího posouzení, jsou závěry uvedené v tomto posudku nepřesvědčivé, a pokud jde o odchýlení se od předchozích posudků též nepřezkoumatelné. Přitom aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi. Těmto požadavkům však srovnávací posudek nedostál.
46. Posudky MPSV jsou stěžejním podkladem pro rozhodnutí ohledně stanovení příspěvku na péči, správní orgán sám nemůže učinit závěr ohledně toho, jakým stupněm závislosti posuzovaná osoba trpí, jedná se o odbornou otázku, která musí být posouzena lékařem. Jestliže je posudek nedostatečný, nepřesvědčivý a neobsahuje všechny nezbytné náležitosti, nemůže tyto vady správní orgán sám zhojit, protože k tomu nemá potřebnou odbornou erudici. Pokud však správní orgán z vadného posudku vyjde, trpí vadou i příslušné správní rozhodnutí, neboť není dostatečně zjištěn skutkový stav.
47. Žalovaný v napadeném rozhodnutí bez jakéhokoli skutečného a kritického zhodnocení obsah srovnávacího posudku v podstatě pouze převzal, na straně 7 a 8 napadeného rozhodnutí sice uvedl určité hodnocení tohoto posudku, toto hodnocení je však velmi vágní a navíc vnitřně rozporné, pokud žalovaný v rozporu s obsahem posudku shledal, že posudek se zabýval naplněním posudkových kritérií vymezených v příloze č. 1 k prováděcí vyhlášce. Přitom žalovaný poukázal na to, že není rozhodující pouze konkrétní zdravotní postižení posuzované osoby, ale funkční dopad tohoto zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby. Ze shora uvedeného je však zřejmé, že posudek takové hodnocení ve smyslu přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky u základních životních potřeb oblékání a obouvání, stravování osobní hygiena, neobsahuje.
48. Za této situace si měl žalovaný vyžádat doplnění srovnávacího posudku, což však neučinil, v důsledku toho žalovaný porušil povinnost dle ust. § 3 správního řádu, tedy postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť skutkový stav nebyl ve srovnávacím posudku zjištěn v dostatečném rozsahu.
49. Pokud jde o výhrady zákonné zástupkyně žalobce k podmínkám při jednání komise, které dle jejího názoru neumožnily, aby se plně projevila diagnóza žalobce, soud uvádí, že se jedná o otázku medicínskou, kterou sám není oprávněn přezkoumávat. Soud může hodnotit posudek pouze z hlediska úplnosti, určitosti a přesvědčivosti, což výše učinil. Nemůže však z hlediska diagnózy žalobce zkoumat, zda z lékařského hlediska byly nastaveny správné podmínky pro vyšetření žalobce.

50. K námitce zákonné zástupkyně žalobce ohledně odmítnutí přijetí lékařských zpráv posudkovou komisí při jednání dne 20. 2. 2019 soud uvádí, že z obsahu posudku takové skutečnosti nevyplynou, zákonná zástupkyně žalobce se dne 6. 3. 2019 dostavila k žalovanému k seznámení se s podklady pro rozhodnutí včetně srovnávacího posudku, do protokolu pouze uvedla, že s výsledkem posudkového zhodnocení nesouhlasí, danou námitku však neuplatnila, údajně odmítnuté lékařské zprávy do spisu nezaložila. Ani v soudním řízení žalobkyně dané tvrzení nijak neprokázala. Žalobní námitka je tak nedůvodná.
51. Pokud jde o zprávu MUDr. D. J. CSc., kterou žalobkyně přiložila k žalobě, pochází tato zpráva ze dne 8. 4. 2019, tedy z období po vydání napadeného rozhodnutí, z tohoto důvodu nemůže být z hlediska správnosti tohoto rozhodnutí relevantní.
52. Rovněž pokud jde o námitky žalobkyně týkající se nevhodného chování a komentářů předsedkyně komise MUDr. R. K., nejsou tyto námitky podloženy obsahem srovnávacího posudku, ani správního spisu, žalobkyně je po jednání komise u žalovaného neuplatnila, a to ani při vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Avšak i kdyby se tato tvrzení prokázala, je nezbytné uvést, že podkladem pro napadené rozhodnutí je písemný posudek posudkové komise MPSV a pro správnost tohoto rozhodnutí je tak podstatná správnost písemného vyhotovení posudku. Tedy, pokud se případné nevhodné komentáře učiněné některým členem posudkové komise v písemném posudku nijak neodrazily, nelze je tak potažmo považovat ani za vadu navazujícího správního rozhodnutí. Žalobní námitka tak není důvodná.
53. Ze všech shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
54. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), žalovaný vyžádá od posudkové komise MPSV doplnění srovnávacího posudku, který se týká hodnocení závislosti žalobce a ve kterém komise doplní, jaká učinila zjištění ohledně zvládání základních životních potřeb oblékání a obouvání, stravování a tělesná hygiena žalobce, z jakých konkrétních podkladů přitom vycházela, které podklady považovala za relevantní a které nikoli, jak příslušná zjištění vyhodnotila, jasně a srozumitelně uvede, zda a z jakých důvodů se odchýlila od prvoinstančního a předchozího hodnocení, přičemž řádně a úplně zhodnotí všechna kritéria uvedená v příloze č. 1 písm. d), e), f) prováděcí vyhlášky a vypořádá se všemi potížemi namítanými žalobcem a s jeho námitkami. V návaznosti na doplnění srovnávacího posudku MPSV žalovaný provede jeho kritické zhodnocení a v navazujícím rozhodnutí uvede, zda posudek MPSV v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a námitkami.
55. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. ledna 2021

JUDr. Tomáš Louda v. r.
samosoudce